

Υπόθεση C-131/88

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

« Παράβαση κράτους — Μη μεταφορά οδηγίας —
Υπόγεια ύδατα »

Έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	826
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα W. Van Gerven της 25ης Σεπτεμβρίου 1990	847
Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 1991	865

Περίληψη της απόφασης

- Πράξεις των οργάνων — Οδηγίες — Εκτέλεση εκ μέρους των κρατών μελών — Μεταφορά οδηγίας στην εσωτερική νομοθεσία χωρίς νομοθετική πράξη — Προϊοντικές — Υφιστάμενο γενικό νομικό πλαίσιο εξασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας — Ανεπάρκεια απλών διοικητικών πρακτικών*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 189, τρίτο εδάφιο*)
  - Προσέγγιση των νομοθεσιών — Προστασία των υδρογίων υδάτων — Οδηγία 80/68 — Ανάγκη επακριβούς μεταφοράς εκ μέρους των κρατών μελών*
(*Οδηγία του Συμβουλίου 80/68*)
  - Πράξεις των οργάνων — Οδηγίες — Εκτέλεση εκ μέρους των κρατών μελών — Προσφυγή σε μέτρα εμπόδισμα στην αρμοδιότητα των περιφερειακών ή τοπικών αρχών — Όρια*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 189, τρίτο εδάφιο*)
1. Η μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν απαιτεί κατ' ανάγκη την τυπική και κατά γράμμα επανάληψη των διατάξεων της με ρητή και ειδική διάταξη, ενδέχεται δε η υλοποίησή της να είναι δυνατή με ένα γενικό νομικό πλαίσιο, εφόσον το πλαίσιο αυτό εξασφαλίζει πράγματι την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας κατά τρόπο αρκετά ορισμένο και σαφή, έτσι ώστε, σε περίπτωση κατά την οποία η οδηγία απο-

σκοπεί στη δημιουργία δικαιωμάτων υπέρ των ιδιωτών, οι δικαιούχοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν το πλήρες περιεχόμενο των δικαιωμάτων τους και, ενδεχομένως, να τα προβάλλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Μια απλή διοικητική πρακτική, που μπορεί, φυσικά, να τροποποιηθεί κατά βούληση από τη Διοίκηση και στερείται κατάλληλης δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νομικώς έγκυρη εκπλήρωση της υποχρέωσης που υπέχουν τα κράτη μέλη ως αποδέκτες οδηγίας από το άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΟΚ.

2. Η οδηγία 80/68 αποσκοπεί στην εξασφάλιση πλήρους και αποτελεσματικής προστασίας των υπογείων υδάτων της Κοινότητας, υποχρεώνοντας τα κράτη μέλη, με ακριβείς

και λεπτομερείς διατάξεις, να θεσπίζουν συναφές καθεστώς απαγορεύσεων, αδειών και διαδικασίας ελέγχου, που θεμελιώνει δικαιώματα και υποχρεώσεις των ιδιωτών, ώστε να παρεμποδίζονται ή να περιορίζονται οι απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών. Η μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο, πρέπει, επομένως, να ικανοποιεί ιδιαίτερες απαιτήσεις σαφήνειας και ακρίβειας.

3. Κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να κατανέμει, όπως εκείνο κρίνει, τις αρμοδιότητες σε εθνικό επίπεδο και να εφαρμόζει τις οδηγίες με μέτρα των περιφερειακών ή τοπικών αρχών. Ωστόσο, αυτή η κατανομή αρμοδιοτήτων δεν μπορεί να το απαλλάξει από την υποχρέωση εξασφάλισης της πιστής μεταφοράς των διατάξεων της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ στην υπόθεση C-131/88 *

I — Η οδηγία

1. Η οδηγία 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 240) (στο εξής: οδηγία), έχει, κατά το άρθρο 1, ως σκοπό την πρόληψη της ρυπάνσεως των υπογείων υδάτων από επικίνδυνες ουσίες καθώς και τη μείωση ή την

εξάλειψη, στο μέτρο του δυνατού, των συνεπειών της σημερινής ρυπάνσεώς τους. Το άρθρο 3 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να:

- α) *εμποδίσουν* την απόρριψη στα υπόγεια ύδατα των ουσιών που αναφέρονται στον κατάλογο I, που προσαρτάται στην οδηγία, και

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.